

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 486

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 27 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
567.	2		
— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Comandor</i>			
568.	2		
— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i>			
569.	3		
— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i>			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
76.	3-4		
— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare			
163.	5		
— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Ghidului solicitantului aferent măsurii IV.3 „Măsuri de marketing” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020			
631/890.	6-7		
— Ordin al ministrului tineretului și sportului și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea modelului-cadru al contractului de activitate sportivă			
695.			
— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 112/2007 privind criteriile de performanță în baza cărora contractul de management poate fi prelungit sau poate înceta înainte de termen			
		840.	8
		— Ordin al ministrului finanțelor publice privind stabilirea personalului împuternicit să constate contravențiile și să aplice amenzile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991	
			8-9
		1.817.	
		— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.695/2015 privind competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia	
			10
		2.309.	
		— Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind radierea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric Casă, situat în municipiul București, sectorul 1, Str. Berzei nr. 42, având cod LMI B-II-m-B-18138	
			10-11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
		Hotărârea din 7 ianuarie 2014 în Cauza Prăjină împotriva României	
			11-16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de Comandor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția avută la consolidarea cooperării culturale și academice româno-germane, pentru prestigioasa activitate de cercetare în domeniul filosofiei și sociologiei și pentru atenția deosebită acordată promovării păcii și valorilor europene,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor* domnului profesor doctor Wolf Lepenies, sociolog și filosof.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 26 iunie 2017.
Nr. 567.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la înființare, în semn de apreciere deosebită a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pentru contribuția deosebită avută la ridicarea prestigiului Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de pace, pentru militari Drapelului de luptă al Centrului de Instruire pentru Comunicații și Informatică „Decebal”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 26 iunie 2017.
Nr. 568.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la înființare, în semn de apreciere deosebită a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pentru contribuția deosebită avută la ridicarea prestigiului Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de pace, pentru militari Drapelului de luptă al Comandamentului comunicațiilor și informaticii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 26 iunie 2017.
Nr. 569.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

O R D I N

pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 10 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să fie necesare pentru desfășurarea activităților care fac obiectul proiectului;”.

2. La articolul 3 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) să contribuie la atingerea unui obiectiv din programele naționale aferente fondurilor, aprobate de Comisia Europeană;”.

3. În anexa nr. 1, la punctul 3, partea introductivă și subpunctele 3.1 și 3.4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3. Costuri cu echipamente și alte bunuri mobile

3.1. Costurile legate de achiziționarea de echipamente și alte bunuri mobile, mentenanță de orice tip și suport tehnic sunt eligibile ca și costuri directe doar dacă sunt prevăzute în bugetul

proiectului, sunt utilizate în scopul proiectului și, în cazul echipamentelor IT, au avizul direcției de specialitate din cadrul structurii beneficiare.

.....
3.4. Cheltuielile legate de achiziționarea de echipamente, sisteme, echipamente de operare, mijloace de transport, mentenanță de orice tip și suport tehnic sunt eligibile pe baza costului total al achiziției dacă:

- a) sunt direct legate de realizarea proiectului;
- b) sunt efectuate în conformitate cu normele naționale privind achizițiile publice;
- c) echipamentul achiziționat în cadrul unui proiect are caracteristicile tehnice necesare pentru proiect;
- d) echipamentul achiziționat în cadrul unui proiect va continua să fie utilizat în scopul declarat al proiectului și după finalizarea proiectului, astfel încât cumulat să totalizeze o perioadă de utilizare minimă de:

- 3 ani pentru echipamentele din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (IT&C);
- 5 ani pentru alte tipuri de echipamente, cum ar fi echipamentele de operare și mijloacele de transport;
- 10 ani pentru elicoptere, nave și aeronave.

Termenele de mai sus încep să curgă de la data introducerii în contabilitatea beneficiarului a bunurilor/lucrărilor în cauză.

Sfârșitul perioadei minime de utilizare a bunurilor/echipamentelor/sistemelor nu poate fi înainte de finalizarea proiectului prin care au fost achiziționate.”

4. În anexa nr. 1, la punctul 5, subpunctul 5.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.2. Prin excepție, orice tip de cheltuieli administrative pentru consumabile, echipamente IT de uz curent, furnituri, protocol și servicii generale (cum ar fi cele de telefonie, internet, poștă, curățenie în birouri, utilități, recrutare etc.) intră în categoria costurilor indirecte definite la pct. 8. Cheltuielile privind formarea specializată a personalului, cele cu taxele și asigurările de călătorie, asigurările medicale aferente deplasărilor, asigurările aferente mijloacelor de transport (RCA, asigurare facultativă) și rovinietele sunt considerate cheltuieli directe, dacă sunt prevăzute în proiect.”

5. În anexa nr. 1, la punctul 5, subpunctul 5.3 se abrogă.

6. În anexa nr. 2, la punctul 3, subpunctul 3.5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.5. Pentru bunurile individuale achiziționate la un preț mai mic sau egal cu 1.000 euro este eligibil costul de achiziționare integral, cu condiția ca bunul să fie cumpărat înainte de ultimele 3 luni de implementare a proiectului. Pentru bunurile individuale achiziționate, a căror valoare este mai mare de 1.000 euro, costul de achiziționare este eligibil parțial, în limita a 1.000 euro, cu condiția ca bunul să fie cumpărat înainte de ultimele 3 luni de implementare a proiectului.”

7. În anexa nr. 2, la punctul 10, subpunctul 10.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10.2. Pentru a fi finanțate din fondurile suplimentare menționate la pct. 10.1, proiectele sunt exceptate de la îndeplinirea regulilor generale de eligibilitate prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a), b), c¹) și f) din prezentul ordin. Sunt eligibile pentru finanțare din fondurile suplimentare menționate la pct. 10.1 bunurile, serviciile și lucrările care, prin natură și/sau destinație, contribuie la îndeplinirea obligațiilor legale și/sau atingerea obiectivelor stabilite prin planurile de acțiune din domeniul azilului și migrației, precum și, dacă este cazul, în subsidiar pentru atingerea obiectivelor din alte domenii de competență ale Ministerului Afacerilor Interne. Proiectele se implementează de către Inspectoratul General pentru Imigrări sau, dacă este cazul, de către Inspectoratul General pentru Imigrări în parteneriat cu structurile Ministerului Afacerilor Interne competente.”

8. În anexa nr. 2, la punctul 10, după subpunctul 10.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 10.4, cu următorul cuprins:

„10.4 Dispozițiile pct. 3.5 și 3.6 privind valoarea maximă unitară nu se aplică în cazul bunurilor achiziționate din fondurile suplimentare menționate la pct. 10.1 în cadrul proiectelor care au ca obiectiv dezvoltarea sau dotarea unei infrastructuri. Este eligibil costul integral al bunurilor achiziționate din fondurile suplimentare menționate la pct. 10.1 în cadrul proiectelor care au ca obiectiv dezvoltarea sau dotarea unei infrastructuri, indiferent de valoarea unitară a acestora, cu condiția respectării celorlalte reguli generale și specifice de eligibilitate.”

9. În anexa nr. 3, la punctul 2, după litera k) se introduc două noi litere, literele l) și m), cu următorul cuprins:

- „l) taxe și comisioane bancare;
- m) mentenanță și suport tehnic, inclusiv licențe pentru echipamentele IT utilizate/alocate sau celor noi achiziționate pentru implementarea componentelor de asistență tehnică de către beneficiari.”

10. În anexa nr. 3, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Costuri de deplasare și ședere
Sunt eligibile pentru finanțare din asistență tehnică cheltuielile cu cazarea, transportul, diurna, taxele și asigurările de călătorie și asigurările medicale aferente deplasării pentru personalul menționat la pct. 6. Pentru persoanele participante la activități (reuniuni, conferințe, misiuni, seminare etc.) privind managementul și/sau controlul programelor naționale sunt eligibile cheltuielile cu cazarea, transportul și diurna, cu condiția ca ofițerul responsabil de program să considere oportună prezența acestora la aceste activități.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru aprobarea Ghidului solicitantului aferent măsurii IV.3 „Măsurile de marketing” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM nr. 309.801 din 9.05.2017,

în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— Regulamentului nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului nr. 1.605/2002 al Consiliului;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se aprobă Ghidul solicitantului aferent măsurii IV.3 „Măsurile de marketing” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 18 mai 2017.

Nr. 163.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
Nr. 631 din 19 iunie 2017

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 890 din 20 iunie 2017

ORDIN
privind aprobarea modelului-cadru al contractului
de activitate sportivă

Având în vedere prevederile art. 14 alin. (1¹) și (7) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul tineretului și sportului și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul-cadru al contractului de activitate sportivă, prevăzut în anexa care face părți integrantă din prezentul ordin.

(2) Contractul de activitate sportivă cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute în modelul-cadru.

(3) Prin negociere între părți, contractul de activitate sportivă poate cuprinde clauze specifice, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 2. — Convențiile civile încheiate de sportivii profesioniști aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin sunt aplicabile până la împlinirea termenului pentru care au fost încheiate.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul tineretului și sportului,
Cosmin Răzvan Butuza,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian Marius Rîndunică,
secretar de stat

ANEXĂ

CONTRACT DE ACTIVITATE SPORTIVĂ

Încheiat și înregistrat cu nr. / în Registrul Federației Române de
(ramură de sport)

I. Părțile contractului

Structura sportivă (numele conform hotărârii judecătorești de dobândire a personalității juridice/actul administrativ de înființare), identificată cu C.I.S. (certificat de identitate sportivă), cu sediul în, str. nr., județul/sectorul, cod fiscal, telefon, reprezentată legal prin, în calitate de

și
participantul la activitatea sportivă — domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., județul, posesor/posezoare al/a buletinului/cărții de identitate/pașaportului seria, nr., eliberat/eliberată de la data de, CNP, Legitimație sportivă seria, nr. din data, emisă de Federația Română de

am încheiat prezentul contract de activitate sportivă în următoarele condiții asupra cărora am convenit:

II. **Obiectul contractului** este (Se va detalia activitatea sportivă depusă de către participantul la activitatea sportivă pentru structura sportivă.) în schimbul unei remunerații stabilite conform prezentului contract.

III. **Durata contractului** este pentru o perioadă de ani/luni, pe perioada cuprinsă între data de (zile/lună/an) și data de (zile/lună/an).

[Contractul se poate încheia pe o perioadă determinată (de la o zi la n — ani) negociată de către părți.]

IV. Drepturi și obligații generale ale părților

1. Participantul la activitatea sportivă are, în principal, următoarele drepturi:

- a) dreptul la remunerare pentru activitatea depusă;
- b) dreptul la repaus periodic (zilnic, săptămânal, anual);
- c) dreptul la securitate și sănătate în activitatea sportivă;
- d) dreptul la control medical periodic.

2. Participantului la activitatea sportivă îi revin, în principal, următoarele obligații:

- obligația de a respecta regulile de disciplină stabilite de către structura sportivă prin regulamentul intern;
- obligația de a respecta măsurile de securitate și sănătate stabilite de structura sportivă;
- obligația de a respecta regulamentele structurii sportive și cele prevăzute de federația sportivă națională pe ramura de
- obligația de a participa la evenimentele sportive ale structurii sportive cu care a încheiat prezentul contract;
- obligația de a se supune examinărilor și tratamentelor medicale periodice;
- obligația de a respecta toate regulile antidopaj relevante în domeniu.

3. Structura sportivă (de drept public și/sau privat) are, în principal, următoarele obligații:

- obligația de a elibera, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de participant la activitatea sportivă a solicitantului;
- obligația de a asigura confidențialitatea datelor cu caracter personal ale participantului la activitatea sportivă;
- obligația de a respecta toate regulile antidopaj relevante ale organismelor în domeniu;
- obligația de a respecta regulamentele și statutele federațiilor sportive și legislația în vigoare.

Drepturile și obligațiile generale ale părților se vor completa cu drepturile și obligațiile părților luându-se în considerare cele prevăzute prin regulamentul intern al structurii sportive (de drept public sau privat) și vor face parte integrantă din contract.

V. **Contraprestația activității sportive**

a) Se vor preciza drepturile negociate de părți, care pot consta în bani, în servicii sau în natură.

b) Bonificațiile și/sau penalizările se stabilesc în conformitate cu regulamentul intern al structurii sportive (de drept public sau privat) și se menționează expres în contractul de activitate sportivă.

c) Termene și modalitatea de plată

VI. **Forța majoră**

1. Forța majoră, astfel cum este definită de lege, exonerează părțile de răspundere, total sau parțial, în cazul neexecutării totale sau parțiale, ori a executării necorespunzătoare sau cu întârziere a obligațiilor asumate prin prezentul contract de activitate sportivă.

2. Partea care invocă forța majoră are obligația de a notifica cealaltă parte în termen de 5 zile de la apariția cazului de forță majoră și de a lua toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui, în caz contrar nebeneficiind de efectele exoneratorii de răspundere ale acestuia.

VII. **Încetarea contractului**

Prezentul contract de activitate sportivă încetează în următoarele cazuri:

a) la împlinirea termenului pentru care a fost încheiat, dacă părțile nu convin prelungirea acestuia;

b) prin acordul scris al părților;

c) forța majoră, în condițiile pct. VI din contract;

d) prin reziliere, după acordarea unui termen de înștiințare de zile calendaristice în situația executării sau neexecutării culpabile și/sau necorespunzătoare a obligațiilor contractuale;

e) prin denunțarea unilaterală, cu notificarea celeilalte părți cu zile calendaristice înainte de data la care se dorește încetarea contractului;

f) în cazul în care participantul la activitatea sportivă este depistat pozitiv/sau refuză testul anti-doping.

VIII. **Alte clauze**

a)

b) Nerespectarea clauzelor contractuale de către oricare dintre părți atrage obligarea celui în culpă la plata de daune-interese.

IX. **Soluționarea litigiilor**

Conflictele în legătură cu încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea prezentului contract sunt soluționate de comisiile sportive interne și/sau internaționale, după caz, și/sau instanțele judecătorești competente material și teritorial, potrivit legii.

X. **Dispoziții finale**

a) Părțile contractante au dreptul, pe durata îndeplinirii prezentului contract, de a conveni modificarea clauzelor acestuia prin act adițional numai în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii prezentului contract.

b) Limba care guvernează prezentul contract este limba română.

c) Prezentul contract va fi interpretat conform legilor din România.

d) Orice comunicare între părți, referitoare la îndeplinirea prezentului contract, trebuie să fie transmisă în scris. Comunicările între părți se pot face și prin telefon, fax sau e-mail cu condiția confirmării în scris a primirii comunicării.

XI. **Anexele la contract, după caz**

— Prezentul contract de activitate sportivă a fost încheiat astăzi,, în exemplare, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

— Câte o copie a prezentului contract va fi transmisă, în termen de 48 de ore de la semnare și înregistrare, federației sportive naționale pe ramură de sport, în vederea realizării evidenței sportivilor, pe ramurile de sport corespunzătoare.

.....
(data)

.....
(localitatea)

Structură sportivă, prin reprezentant

.....

Participant la activitatea sportivă,

.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 112/2007 privind criteriile de performanță în baza cărora contractul de management poate fi prelungit sau poate înceta înainte de termen**

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 5.962 din 23.06.2017 al Direcției generale juridic, resurse umane și salarizare, având în vedere: prevederile art. 176 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 112/2007 privind criteriile de performanță în baza cărora contractul de management poate fi prelungit sau poate înceta înainte de termen, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1, alineatul (5) va avea următorul cuprins:**
„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), evaluarea activității managerului spitalului public pentru anul

calendaristic 2016 se realizează până la data de 15 august 2017.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și managerii spitalelor publice vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 26 iunie 2017.

Nr. 695.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind stabilirea personalului împuternicit să constate contravențiile și să aplice amenzile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991**

Având în vedere prevederile art. 42 alin. (4) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Constatarea contravenției prevăzute la art. 41 pct. 2 lit. f) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și aplicarea amenzii stabilite de art. 42 alin. (1) din același act normativ se fac de persoanele cu atribuții de inspecție fiscală și de persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară, așa cum este definit de art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012, precum și de personalul altor direcții din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 2. — (1) Se împuternicesc persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară să constate și să aplice sancțiunea prevăzută la art. 1 autorităților publice, ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, ai căror conducători au calitatea de ordonator principal de credite, în baza sesizărilor transmise de Direcția de metodologie contabilă instituții publice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Direcția generală de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și structurile teritoriale de

inspecție economico-financiară din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor transmite Direcției de metodologie contabilă instituții publice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice o copie a proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și înștiințări în cazul în care sunt formulate plângeri împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor transmise.

(3) În cazul în care, în termen de 3 zile lucrătoare de la aplicarea sancțiunii, nu se depun situațiile financiare prevăzute la art. 36 alin. (7)—(9) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor lua următoarele măsuri:

a) Direcția de metodologie contabilă instituții publice emite decizii de blocare a deschiderilor de credite bugetare și a conturilor de disponibilități ale autorităților publice, ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, ai căror conducători au calitatea de ordonator principal de credite, care nu au depus situațiile financiare la termen;

b) Direcția de metodologie contabilă instituții publice transmite deciziile emise instituțiilor publice pentru care s-a dispus măsura blocării deschiderilor de credite și a conturilor de

disponibilități Direcției generale control financiar-preventiv, Direcției generale de programare bugetară și Direcției generale trezorerie și contabilitate publică, după caz;

c) Direcția generală control financiar-preventiv și Direcția generală de programare bugetară restituie cererile pentru deschiderea de credite bugetare prezentate de ordonatorii principali de credite pentru care s-a dispus măsura blocării deschiderilor de credite;

d) Direcția de metodologie contabilă instituții publice transmite lista autorităților și instituțiilor publice pentru care s-a dispus măsura blocării deschiderilor de credite bugetare și a conturilor de disponibilități Direcției generale regionale a finanțelor publice a municipiului București — Activitatea de trezorerie și contabilitate publică la care acestea au deschise conturile;

e) Direcția de metodologie contabilă instituții publice emite decizii de deblocare a deschiderilor de credite și a conturilor de disponibilități după depunerea situațiilor financiare, decizii care se comunică instituțiilor publice și direcțiilor prevăzute la lit. b) și d).

Art. 3. — (1) Se împuternicesc persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară să constate și să aplice sancțiunea prevăzută la art. 1 unităților administrativ-teritoriale în baza sesizărilor transmise de serviciul/biroul Sinteza și asistența elaborării și execuției bugetelor locale, din cadrul activităților de trezorerie și contabilitate publică județene și a municipiului București.

(2) Direcția generală de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și structurile teritoriale de inspecție economico-financiară din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor transmite serviciului/biroului Sinteza și asistența elaborării și execuției bugetelor locale, din cadrul activităților de trezorerie și contabilitate publică județene și a municipiului București, o copie a proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și înștiințări în cazul în care sunt formulate plângeri împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor transmise.

(3) În cazul în care, în termen de 3 zile lucrătoare de la aplicarea sancțiunii, nu se depun situațiile financiare prevăzute la art. 36 alin. (10) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor lua următoarele măsuri:

a) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și/sau administrațiile județene ale finanțelor publice emit decizii de blocare a deschiderilor de credite bugetare și a conturilor de disponibilități ale unităților administrativ-teritoriale care nu au depus situațiile financiare la termen;

b) serviciul/biroul Sinteza și asistența elaborării și execuției bugetelor locale, din cadrul activităților de trezorerie și

contabilitate publică județene și a municipiului București, transmite deciziile emise pentru care s-a dispus măsura blocării deschiderilor de credite bugetare și a conturilor de disponibilități atât unităților administrativ-teritoriale, cât și unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului la care acestea au deschise conturile;

c) unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului restituie cererile pentru deschiderea de credite bugetare prezentate de ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale pentru care s-a dispus măsura blocării deschiderilor de credite;

d) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și/sau administrațiile județene ale finanțelor publice emit decizii de deblocare a deschiderilor de credite și a conturilor de disponibilități după depunerea situațiilor financiare, decizii care se comunică unităților administrativ-teritoriale și unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului la care acestea au deschise conturile.

Art. 4. — (1) Pentru efectuarea de operațiuni de natura celor prevăzute la art. 42 alin. (9) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii de credite ai instituțiilor publice pentru care a fost dispusă măsura blocării deschiderilor de credite bugetare sau a conturilor de disponibilități, după caz, au obligația de a anexa la cererile de deschidere de credite sau, în cazul conturilor de disponibilități, la ordinele de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) care stau la baza acestor operațiuni o notă justificativă din care să rezulte în mod explicit natura plăților care vor fi efectuate.

(2) Răspunderea privind întocmirea notelor justificative și a deschiderii de credite bugetare sau a efectuării de plăți din conturile de disponibilități blocate, numai pentru operațiuni de natura celor prevăzute la art. 42 alin. (9) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, revine ordonatorilor de credite.

Art. 5. — Direcția generală de inspecție economico-financiară, Direcția de metodologie contabilă instituții publice, Direcția generală de control financiar-preventiv, Direcția generală de programare bugetară și Direcția generală trezorerie și contabilitate publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și administrațiile județene ale finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.219/2008 privind stabilirea personalului împuternicit să constate contravenții și să aplice amenzile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 1 august 2008, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.695/2015 privind competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 138 alin. (3), al art. 151 alin. (1) și (2) și al art. 342 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.695/2015 privind competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 22 decembrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduc trei noi articole, articolele 11—13, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — Sunt competente în efectuarea activității de verificare a situației fiscale personale și a activității preliminare de verificare fiscală prealabilă documentară organele de inspecție fiscală din cadrul organelor fiscale teritoriale în a căror rază se află domiciliul fiscal al persoanelor fizice verificate, selectarea cazurilor fiind efectuată din listele puse la dispoziție de Direcția generală control venituri persoane fizice.

Art. 12. — (1) Organele fiscale menționate la art. 11 sunt competente și pentru efectuarea unor analize de risc punctuale pentru cazurile de persoane fizice identificate cu potențial risc fiscal cu ocazia activităților proprii de control fiscal, precum și pentru selectarea, verificarea fiscală prealabilă documentară și verificarea situației fiscale personale a acelor persoane fizice.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), pentru evitarea suprapunerilor de activitate, analizele de risc se vor efectua

numai cu avizul prealabil al Direcției generale control venituri persoane fizice.

Art. 13. — Coordonarea metodologică a activității de verificare a situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia, efectuate pe întregul teritoriu al țării, este asigurată de Direcția generală control venituri persoane fizice.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Direcția generală control venituri persoane fizice, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate acestora vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.”

Art. II. — Pentru evidența acțiunilor de verificare a situației fiscale personale și a celor preliminare de verificare fiscală prealabilă documentară cuprinse în programele de activitate în baza dispozițiilor art. 11 și 12, Direcția generală de tehnologia informației va actualiza aplicația informatică existentă în acest scop în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. III. — Prevederile art. I intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Bogdan-Nicolae Stan

București, 20 iunie 2017.
Nr. 1.817.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind radierea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric Casă, situat în municipiul București, sectorul 1, Str. Berzei nr. 42, având cod LMI B-II-m-B-18138

Constatând că imobilul din București, Str. Berzei nr. 42, figurează în continuare în Lista monumentelor istorice, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.828/2015 pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 și 113 bis din 15 februarie 2016, la pag. 521, nr. crt. 402, sub denumirea „Casă”, având cod LMI B-II-m-B-18138, deși conform Adresei Direcției monumentelor istorice — Ministerul Culturii emisă cu nr. 3.025 din 11 ianuarie 1999, în ședința din data de 25 noiembrie 1998, Comisia Națională a Monumentelor Istorice a declasat imobilul,

având în vedere Referatul nr. 2.169 din 10 aprilie de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind radierea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric Casă, situat în municipiul București, Str. Berzei nr. 42, având cod LMI B-II-m-B-18138,

în baza prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul din municipiul București, sectorul 1, Str. Berzei nr. 42, având cod LMI B-II-m-B-18138, se radiază din Lista monumentelor istorice, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor

istorice dispărute, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 și 646 bis din 16 iulie 2004, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Ioan Vulpescu

București, 23 mai 2017.
Nr. 2.309.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA din 7 ianuarie 2014

în Cauza Prăjină împotriva României

Strasbourg

Definitivă la 7 aprilie 2014

(Cererea nr. 5.592/05)

Hotărârea a rămas definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.
În Cauza Prăjină împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din: Alvina Gyulumyan, președinte, Corneliu Bîrsan, Ján Šikuta, Luis López Guerra, Nona Tsotsoria, Kristina Pardalos, Johannes Silvis, judecători, și Marialena Tsirli, grefier adjunct de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 3 decembrie 2013,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 5.592/05) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Laurențiu Prăjină („reclamantul”), a sesizat Curtea la 26 ianuarie 2005, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”).

2. Reclamantul, care deși a beneficiat de asistență judiciară, nu a ales un avocat și, în consecință, nu a putut primi acest ajutor, a fost reprezentat în fața Curții de doamna M. Cristian, sora acestuia. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul R.-H. Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul susține, în special, că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, afirmând că nu a beneficiat de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării și că determinantă în condamnarea sa a fost declarația dată în fața procurorului de un martor care nu a fost audiat niciodată în condiții de contradictorialitate.

4. La 7 ianuarie 2009, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT

1. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în 1967 și locuiește în Iași.

6. Printr-o ordonanță a parchetului din 14 ianuarie 2003, reclamantul a fost plasat în arest preventiv pentru o perioadă

de 30 de zile, pe motiv că era suspectat că l-ar fi lovit mortal pe P.M., în noaptea de 12 spre 13 decembrie 2002.

7. Reclamantul și P.M. se cunoșteau de mult timp, fiind din același sat. Reclamantul stătea cu chirie într-o cameră din apartamentul în care locuia P.M.

8. Prin rechizitoriul parchetului din 8 aprilie 2003, reclamantul a fost trimis în judecată în fața Tribunalului Iași, cu privire la săvârșirea infracțiunii de loviri cauzatoare de moarte, prevăzută de art. 183 C. pen. Procurorul care a instrumentat cauza a precizat că, deși nu au existat martori oculari care să îl fi văzut pe reclamant lovind victima, acest lucru rezulta din ansamblul probelor indirecte depuse la dosar, care contraziceau versiunea reclamantului asupra faptelor.

9. Procurorul a indicat ca probe ale acușării depozițiile a patru martori:

(a) martorul M.E., o cunoștință de-a persoanei decedate, care trecuse în seara de 12 decembrie 2002 pe la domiciliul acesteia pentru a-i face o vizită, ocazie cu care aceasta îl văzuse pe reclamant în apartamentul unde se desfășuraseră evenimentele; potrivit acesteia, reclamantul încercase în seara respectivă să întrețină raporturi sexuale cu ea și, ca urmare a refuzului acesteia, ar fi bătut-o, ceea ce a determinat-o să părăsească locul în cauză și să alerteze un echipaj de polițiști, care erau de pază în cartier;

(b) martorul H.I., un polițist care, fiind alertat de M.E., se dusesse la fața locului și constatând că reclamantul și victima se aflau într-o stare avansată de ebrietate și că aceștia deranjau vecinii prin zgomotul pe care îl făceau, a întocmit un proces-verbal de contravenție împotriva lor pentru tulburarea ordinii publice;

(c) D.L. și D.V., doi vecini ai victimei, care au declarat că, în timpul nopții de 12 spre 13 decembrie 2002, au auzit zgomote, precum și țipătul victimei, din apartamentul acesteia.

10. Aceste mărturii au fost obținute după cum urmează:

M.E., audiată de parchet, fără ca reclamantul sau avocatul acestuia să fie prezenți, a declarat că victima îi mărturisise faptul că îi era teamă de reclamant, deoarece acesta din urmă încercase să o convingă să facă schimb între casa pe care acesta o avea în satul natal și apartamentul pe care îl deținea P.M. în oraș. Apoi, M.E. a precizat că îl văzuse deja de două ori pe reclamant lovind-o pe victimă, și anume în cursul verii din 2002 și în octombrie 2002. Aceasta a menționat că victima dorea să vândă apartamentul unei terțe persoane, ceea ce reclamantul nu accepta.

11. Audiat de parchet, reclamantul a negat că a lovit victima în noaptea de 12 spre 13 decembrie 2002. Acesta a explicat că stătea cu chirie într-o cameră din apartamentul lui P.M., că se culcase după plecarea polițistului H.I., că o găsisse pe victimă decedată în dimineața zilei de 13 decembrie și că, atunci, anunșase imediat poliția. A precizat că victima era vizitată în mod curent de numeroase persoane, printre care prostituate și proxeneți, și a sugerat că, după plecarea polițistului H.I., ușa apartamentului rămăsese descuiată, ceea ce se mai întâmplase în trecut, astfel încât alte persoane ar fi putut intra în apartament.

12. Tribunalul Iași, competent să judece cauza în calitate de instanță de prim grad de jurisdicție, a dispus audierea martorilor indicați de procuror în rechizitoriu. Deși a fost citată legal, M.E. nu s-a prezentat. Tribunalul, care a trebuit să amâne de mai multe ori cauza, în încercarea de a asculta acest martor, a emis

pe numele acesteia mandate de aducere și a condamnat-o la plata unei amenzi. Polițistul însărcinat cu executarea mandatelor de aducere a consemnat, într-un proces-verbal, că aceasta nu fusese găsită la domiciliu. Tribunalul a cerut Serviciului de Evidență a Persoanelor Iași informații pentru a găsi noua adresă a lui M.E., dar fără succes.

Prin urmare, tribunalul a considerat că era imposibilă audierea lui M.E. și a decis să citească în fața tribunalului declarațiile date de acest martor în cursul anchetei.

13. Polițistul H.I. și vecinii D.L. și D.E. au fost audiați de tribunal și și-au menținut declarațiile făcute în fața procurorului; niciunul dintre ei nu a declarat că l-a văzut pe reclamant lovind-o pe victimă. La cererea reclamantului, tribunalul a audiat un martor al apărării, care a precizat că îl cunoștea pe reclamant de mult timp și că acesta era o persoană calmă și onestă.

14. Reclamantul a fost, la rândul său, audiat. Acesta a declarat că regreta faptul că era acuzat în mod eronat; a explicat că stătea cu chirie într-o cameră din locuința victimei și că, în acea zi, când s-a întors de la serviciu, și-a găsit gazda consumând alcool împreună cu M.E.

15. Avocata reclamantului a insistat ca M.E. să fie audiată și, după ce tribunalul a apreciat că acest lucru era imposibil, a pledat pentru achitarea clientului acesteia, pe motiv că nu existau dovezi care să ateste, fără echivoc, faptul că acesta o lovise pe victimă.

16. În cursul procedurii în fața instanței de fond, tribunalul a admis de mai multe ori amânările solicitate de avocații reclamantului, pentru a le permite să studieze dosarul.

17. Prin Hotărârea din 27 ianuarie 2004, tribunalul l-a condamnat pe reclamant la o pedeapsă de 5 ani de închisoare pentru loviri și vătămări cauzatoare de moarte. Acesta a precizat că desfășurarea evenimentelor și vinovăția reclamantului în ceea ce privește decesul victimei au fost stabilite pe baza declarațiilor martorilor M.E., D.L., D.V. și H.I. și a raportului de autopsie privind victima.

18. Reclamantul a declarat apel împotriva acestei hotărâri. Acesta s-a plâns în special că judecătorii primei instanțe se bazaseră în principal pe o declarație dată în fața organelor de urmărire penală, pe care nu a putut să o conteste pentru a-și dovedi nevinovăția. Avocata acestuia a insistat ca M.E. să fie audiată de curtea de apel. Reclamantul nu a menționat în cadrul apelului o eventuală piedică în ceea ce privește studierea dosarului sau pregătirea apărării în fața tribunalului.

Parchetul a introdus, de asemenea, apel, solicitând majorarea pedepsei impuse reclamantului.

19. După mai multe încercări nereușite de a obține înfățișarea martorului M.E. în fața instanței, la ședința din 6 iulie 2004, avocatul reclamantului a propus, în absența lui M.E., care nu fusese găsită, ascultarea martorului N.G., care era prezent în sală. N.G. a dat o declarație cu privire la relația dintre reclamant și persoana decedată, atestând faptul că primul îi acordase ajutor de nenumărate ori celui de-al doilea, care era grav bolnav.

20. Printr-o hotărâre pronunțată în aceeași zi, la 6 iulie 2004, Curtea de Apel Iași a admis apelul parchetului și a mărit pedeapsa aplicată reclamantului la șase ani și șase luni de închisoare. Curtea de apel a apreciat că fuseseră administrate toate probele relevante și și-a întemeiat decizia pe mărturiile făcute de M.E., D.L., D.V. și H.I., fără nicio referire la declarația lui N.G.

21. Reclamantul a formulat recurs, plângându-se, între altele, că instanțele au acordat încredere mărturiei lui M.E., deși aceasta nu a dat curs niciunei convocări a instanței; acesta susține, în plus, că declarația făcută de aceasta în fața parchetului conținea elemente care nu erau adevărate, precum, de exemplu, faptul că l-ar fi văzut pe reclamant lovind-o pe victimă în august 2002, deoarece la momentul respectiv acesta nu o cunoștea. Acesta nu s-a plâns de vreun refuz din partea instanțelor inferioare de a-i acorda timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.

22. La 13 octombrie 2004, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins o cerere de amânare formulată de reclamant pentru a-și angaja un avocat, pe motiv că deja admisese, în cursul ședinței precedente din 27 august 2004, o cerere de amânare similară din partea reclamantului, pentru studierea dosarului, pregătirea apărării și angajarea unui avocat.

23. Printr-o hotărâre definitivă pronunțată în aceeași zi — adică 13 octombrie 2004 — Înalta Curte a respins recursul și a confirmat hotărârea pronunțată în apel. Aceasta a apreciat că, din depozițiile depuse la dosar, reieșea că reclamatul era o persoană violentă, că o mai lovise pe victimă în trecut și că era nemulțumit de faptul că aceasta refuzase să îi vândă apartamentul.

24. Reclamantul a formulat o cerere de revizuire a hotărârii din 27 ianuarie 2004, care a fost respinsă printr-o hotărâre definitivă din 24 august 2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe motiv că instanțele care au examinat cauza au apreciat corect probele depuse la dosar.

25. La 29 mai 2007, reclamantul a fost pus în libertate.

II. Dreptul intern relevant

26. Art. 63 din Codul de procedură penală (C. proc. pen.) nu atribuie nicio valoare probatorie prestabilită elementelor de probă depuse la dosarul de urmărire penală. Instanțele apreciază valoarea fiecăruia dintre elementele de probă în funcție de convingerea lor intimă și de conștiința lor, în lumina tuturor probelor de la dosar.

27. Art. 86 și art. 327 C. proc. pen. prevăd că instanța procedează la ascultarea martorilor după ce îl audiază pe inculpat și pe celelalte părți din dosar. Fiecărui martor i se cere să spună tot ceea ce știe despre faptele care fac obiectul cauzei, apoi președintele și ceilalți membri ai completului de judecată, urmași de procuror, pot să îi adreseze întrebări. Atunci când nu mai au întrebări să îi adreseze, partea care a propus să fie ascultat și toate celelalte părți la procedură pot, la rândul lor, să îi adreseze întrebări. Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea în ședință publică a declarației date de acesta în cursul urmăririi penale; instanța poate să țină seama de ea la soluționarea cauzei.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. b) și d) din Convenție

28. Reclamantul susține că dreptul său la un proces echitabil nu a fost respectat, în măsura în care nu a beneficiat de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării și nu a putut să solicite ascultarea martorului M.E., a cărei declarație dată în fața procurorului a fost determinantă pentru condamnarea acestuia.

Acesta invocă art. 6 §1 și art. 6 § 3 lit. b) și d) din Convenție, redactat după cum urmează:

„(1) „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]

3. Orice acuzat are, în special, dreptul: [...]

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; [...]

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și ascultarea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; [...]

A. Cu privire la admisibilitate

1. *Cu privire la capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 3 lit. b) din Convenție*

29. Reclamantul invocă o pretinsă lipsă a timpului și înlesnirilor necesare pregătirii apărării sale.

30. Guvernul susține că reclamantul a fost prezent și a fost reprezentat de un avocat la toate ședințele și că instanțele au admis toate cererile de amânare, cu excepția uneia, formulate de acesta în vederea studierii documentelor de la dosar. În plus, acesta nu s-a plâns de nicio lipsă de timp pentru pregătirea apărării sale în cursul procedurii interne.

31. Curtea constată că, deși se plânge în fața acesteia cu privire la lipsa de timp și de înlesniri necesare pregătirii apărării sale, reclamantul a beneficiat pe parcursul întregii proceduri de mai multe amânări în acest scop. În plus, în căile de atac introduse de acesta nu a menționat nicio deficiență de această natură (*supra*, pct. 18 și 21). În orice caz, niciun element existent în dosar nu permite să se afirme că dreptul la apărare ar fi fost încălcat în această cauză.

32. Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie să fie respins în temeiul art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

2. *Cu privire la capătul de cerere întemeiat pe art. 6 §1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție*

33. Reclamantul susține că dreptul său la un proces echitabil nu a fost respectat, în măsura în care nu a putut solicita ascultarea martorului M.E., a cărei declarație făcută în fața procurorului a fost determinantă pentru condamnarea lui.

34. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. Pe de altă parte, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. *Argumentele părților*

35. Reclamantul susține că procedura penală desfășurată împotriva lui nu a fost echitabilă, ținând seama în special de imposibilitatea acestuia de a solicita ascultarea martorului principal, M.E. — motivul dispariției acesteia din urmă fiind, în opinia lui, faptul că aceasta a depus o mărturie mincinoasă în fața parchetului. Acesta contestă pasivitatea agenților de poliție însărcinați cu executarea mandatului de aducere emis de instanță, argumentând că este greu de înțeles cum o femeie precum M.E., care avea patru copii și era însărcinată, putea să dispară și să nu poată fi găsită.

36. Guvernul susține că reclamantul a participat activ la procesul penal, propunând probe și adresând întrebări, în fața instanței, martorilor indicați în rechizitoriul parchetului.

37. Acesta observă că tribunalul a amânat de nouă ori cauza, în încercarea de a asculta martorul M.E., înainte de a constata imposibilitatea obiectivă de a realiza un astfel de interogatoriu. De asemenea remarcă faptul că avocatul reclamantului a renunțat, la 6 iulie 2004, la ascultarea acestui martor.

38. Guvernul apreciază că declarația lui M.E. nu a fost esențială sau hotărâtoare, condamnarea reclamantului bazându-se pe un ansamblu de probe concordante, în special declarațiile date de D.V., D.L. și H.I., precum și raportul de necropsie al victimei.

39. Pentru aceste motive, solicită Curții să concluzioneze că, examinată în ansamblul său, procedura penală desfășurată împotriva reclamantului a fost echitabilă.

2. Motivarea Curții

a) Principii generale

40. Având în vedere că cerințele impuse de paragraful 3 al art. 6 reprezintă aspecte specifice ale dreptului la un proces echitabil garantat de paragraful 1, Curtea va examina capetele de cerere invocate de reclamant din perspectiva acestor două texte coroborate (*Doorson împotriva Olandei*, 26 martie 1996, pct. 66, *Culegere de hotărâri și decizii 1996-II și Vitan împotriva României*, nr. 42.084/02, pct. 54, 25 martie 2008).

41. Curtea reamintește, cu titlu introductiv, că nu îi revine sarcina de a acționa asemenea unei instanțe de gradul patru de jurisdicție, de a aprecia legalitatea probelor în temeiul dreptului intern al statelor părți la Convenție și de a se pronunța cu privire la vinovăția reclamanților. În fapt, deși Convenția garantează prin art. 6 dreptul la un proces echitabil, nu reglementează și admisibilitatea probelor ca atare, aspect reglementat în primul rând de dreptul intern [a se vedea, între multe altele, *Gäfgen împotriva Germaniei* (MC), nr. 22.978/05, pct. 162, CEDH 2010].

42. Pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea ia în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca autorii infracțiunii să fie trimiși corespunzător în judecată și, dacă este necesar, respectarea drepturilor martorilor. Art. 6 § 3 lit. d) consacră, în special, principiul conform căruia, până la stabilirea vinovăției unui acuzat, toate probele acuzării trebuie să fie prezentate, în principiu, în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbateri în contradictoriu. Acest principiu nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta declarațiile care susțin acuzația și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul declarației sau ulterior (*Lucà împotriva Italiei*, nr. 33.354/96, pct. 39, CEDO 2001-II și *Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, nr. 47.023/99, pct. 57, CEDO 2001-X).

43. Curtea a stabilit în Cauza *Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului-Unit* [(MC), nr. 26.766/05 și 22.228/06, CEDO 2011] criteriile de apreciere a capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 § 3 lit. d) din Convenție în ceea ce privește absența martorilor la ședință. Aceasta a considerat că era necesar ca acest tip de capăt de cerere să fie supus unei examinări ținând seama de trei criterii.

44. În primul rând, Curtea trebuie să verifice dacă imposibilitatea apărării de a interoga sau de a obține ascultarea unui martor al acuzării este justificată de un motiv serios. În continuare, în cazul în care absența ascultării martorilor este justificată de un motiv serios, declarațiile martorilor absenți nu trebuie să constituie, în principiu, unica probă a acuzării sau proba decisivă. Cu toate acestea, admiterea cu titlu de probă a declarației unui martor pe care apărarea nu a avut ocazia să îl interogheze și care constituie unica probă sau proba decisivă a acuzării nu implică automat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție: procedura poate fi considerată echitabilă în ansamblul său în cazul în care există elemente care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a fiabilității acesteia (*Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 146—147).

45. Prin urmare, Curtea trebuie să verifice dacă aceste trei condiții au fost respectate în speță.

b) Aplicarea acestor principii în prezenta cauză

(i) Era imposibilitatea apărării de a obține ascultarea lui M.E. justificată de un motiv serios?

46. Curtea subliniază, în primul rând, că M.E. a fost audiată de parchet în cursul anchetei penale, fără ca reclamantul sau avocatul acestuia să fie prezenți.

47. Curtea reamintește că imposibilitatea localizării unui martor poate constitui, în anumite condiții, un fapt justificativ care autorizează admiterea declarațiilor sale în proces, chiar dacă apărarea nu a putut să îl interogheze în niciun stadiu al procedurii (*Rachdad împotriva Franței*, nr. 71.846/01, pct. 24, 13 noiembrie 2003, și *Zentar împotriva Franței*, nr. 17.902/02, pct. 26, 13 aprilie 2006). Totuși, pentru ca această justificare să fie valabilă, autoritățile trebuie să adopte măsuri pozitive pentru a-i permite acuzatului să interogheze sau să obțină ascultarea martorilor acuzării; acestea trebuie, în special, să caute activ acești martori (*Rachdad*, citată anterior, pct. 24).

48. În prezenta cauză, Curtea observă că eforturile depuse de instanțe nu au condus la ascultarea acestui martor, în ciuda numeroaselor amânări acordate în acest scop, a mandatelor de aducere, a amenziilor aplicate sau a demersurilor pe lângă autorități în vederea identificării noii adrese a martorului (supra, pct. 12 și 19).

49. Curtea apreciază că, în speță, autoritățile interne și-au îndeplinit obligația pozitivă de a depune eforturile care puteau fi așteptate în mod rezonabil din partea acestora pentru a garanta apărării posibilitatea de a interoga martorul M.E. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Mild și Virtanen împotriva Finlandei*, nr. 39.481/98 și 40.227/98, pct. 45—47, 26 iulie 2005, și *Pello împotriva Estoniei*, nr. 11.423/03, pct. 34—35, 12 aprilie 2007). În consecință, Curtea apreciază că în conformitate cu circumstanțele cauzei poate să concluzioneze că motive serioase justificau ca, ținând seama de absența lui M.E. de la ședință, să se recurgă la citirea declarației acesteia obținută de procuror.

(ii) Care a fost importanța declarației lui M.E. pentru condamnarea reclamantului?

50. În continuare, Curtea trebuie să stabilească importanța pe care a avut-o declarația în litigiu în ceea ce privește verdictul de vinovăție în cazul reclamantului și, în special, să examineze dacă această depoziție constituia proba unică sau decisivă (*Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 131). În această

privință nu este suficient să se țină seama de ansamblul probelor examinate de instanțe, trebuie să se analizeze care sunt probele pe care se bazează efectiv condamnarea (*Tseber împotriva Republicii Cehe*, nr. 46.203/08, pct. 54, 22 noiembrie 2012).

51. În speță, Curtea subliniază că în seara crimei, M.E. alertase o patrulă a poliției cu privire la comportamentul pretins abuziv al reclamantului față de aceasta. În declarația sa, aceasta a precizat că victima îi mărturisise că îi era teamă de reclamant; de asemenea, aceasta a declarat că îl văzuse deja de două ori pe reclamant lovind-o pe victimă (*supra*, pct. 10).

52. În ceea ce îi privește pe ceilalți martori ascultați de instanță, niciunul nu a putut oferi precizări cu privire la relația dintre reclamant și victimă și nici nu a fost în măsură să ateste existența unui eventual conflict între cei doi. Expertiza medicală efectuată asupra victimei nu a oferit explicații privind modul în care a avut loc decesul acesteia. Aceste probe nu au stabilit decât circumstanțele cauzei și nu în mod direct vinovăția reclamantului (*probe în circumstanțiere*).

53. În aceste condiții, deși instanțele rețin că s-au bazat pe toate probele de la dosar, este incontestabil că declarația lui M.E. a jucat un rol decisiv.

54. Prin urmare, Curtea trebuie să verifice dacă autoritățile interne au adoptat măsuri suficiente pentru a contrabalansa dificultățile cauzate apărării.

(iii) *Au existat garanții procedurale suficiente pentru a contrabalansa inconvenientele cauzate de admiterea declarației lui M.E.?*

55. Trebuie reamintit faptul că, în fiecare cauză în care se pune problema echității procedurii, în raport cu o declarație a unui martor absent, trebuie să se stabilească, printr-o examinare cât mai riguroasă, dacă există elemente care pot să compenseze suficient dificultățile cauzate apărării prin admiterea acesteia, în special garanții procedurale solide, care permit o apreciere corectă și echitabilă a viabilității unei astfel de probe. Examinarea acestei chestiuni permite să se verifice dacă declarația martorului absent este suficient de viabilă, ținând seama de importanța acesteia în cauză (*Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 147 și 161).

56. În prezenta cauză, M.E. a fost ascultată de parchet în cursul anchetei, dar aceasta nu s-a prezentat niciodată în fața unei instanțe. Așadar, nici instanțele, nici reclamantul nu au putut să o observe în timpul interogatoriului, pentru a aprecia credibilitatea și verosimilitatea declarației sale (*Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 161—163, și *a contrario*, *Chmura împotriva Poloniei*, nr. 18.475/05, pct. 50, 3 aprilie 2012).

57. Curtea subliniază că, în fața curții de apel, avocatul reclamantului a propus ascultarea unui alt martor, având în vedere imposibilitatea de a obține prezentarea în instanță a lui M.E. Totuși, acest nou martor nu cunoștea în mod nemijlocit faptele cauzei, iar declarația acestuia nici măcar nu a fost luată în considerare în analiza instanțelor de apel și de recurs.

58. Apoi, reclamantul a contestat atât utilizarea declarației lui M.E., cât și credibilitatea acesteia (*supra*, pct. 21).

În ciuda obiecțiilor sale, instanțele l-au condamnat pe baza acestei probe, fără să răspundă însă la argumentele acestuia sau să încerce să coroboreze declarația lui M.E. cu cea a martorului care infirma teza unui comportament violent al reclamantului față de victimă (în special *supra*, pct. 23).

59. Instanțele nu au oferit precizări nici în ceea ce privește modul în care au putut aprecia fiabilitatea declarației lui M.E., în măsura în care această declarație rămâne singura probă care l-ar incrimina pe reclamant (*Alkhawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 165).

(iv) *Concluzia Curții*

60. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că, datorită caracterului decisiv al declarației făcute de M.E., în absența din dosar a altor mijloace de probă solide cu care aceasta să se coroboreze, trebuie să se concluzioneze că instanțele interne nu au putut aprecia în mod corect și echitabil verosimilitatea probei. Curtea consideră că dreptul la apărare al reclamantului a suferit astfel o limitare incompatibilă cu cerințele unui proces echitabil.

Prin urmare, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție, coroborat cu art. 6 § 3 lit. d).

II. Cu privire la celelalte pretinse încălcări

61. Invocând art. 5 § 3 din Convenție, reclamantul se plânge de plasarea sa în arest preventiv de către un procuror, care nu este un „magistrat” în sensul Convenției. În continuare, acesta apreciază că, prin arestarea, judecarea și condamnarea lui, în absența unor probe certe de vinovăție, autoritățile au încălcat prezumția de nevinovăție garantată de art. 6 § 2 din Convenție.

62. Totuși, Curtea subliniază că, deși a fost plasat în arest preventiv de către procuror la 14 ianuarie 2003 (pct. 6), reclamantul a invocat acest capăt de cerere în fața Curții abia la 26 ianuarie 2005, adică după mai mult de șase luni de la evenimentul care i-a cauzat acestuia prejudicii [*Mujea împotriva României* (dec.), nr. 44.696/98, 10 septembrie 2002].

Rezultă că acest capăt de cerere este tardiv și trebuie să fie respins în conformitate cu art. 35 § 1 și art. 35 § 4 din Convenție.

63. În cele din urmă, Curtea nu constată nicio atingere adusă prezumției de nevinovăție a reclamantului. Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie să fie respins în temeiul art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

64. În conformitate cu art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

65. Reclamantul solicită 40.000 de euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care l-ar fi suferit în legătură cu capetele de cerere care au condus la constatarea de către Curte a unei încălcări.

66. Guvernul apreciază că această sumă este excesivă și că legătura de cauzalitate dintre pretinsele încălcări și prejudiciul moral invocat nu a fost dovedită. Acesta susține că hotărârea Curții ar putea constitui, în sine, o reparație suficientă a prejudiciului moral pretins suferit de reclamant.

67. Curtea consideră că reclamantul a suferit un prejudiciu moral ca urmare a încălcării constatate a art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție și că este necesar să i se acorde suma de 2.500 EUR cu acest titlu.

B. Cheltuieli de judecată

68. De asemenea, reclamantul solicită 30.000 EUR pentru cheltuielile de judecată suportate în fața instanțelor interne și a

Curții. Acesta a prezentat facturi care justifică plata sumei de 950 lei românești (RON) pentru onorariile avocaților, 309,40 RON cu titlu de cheltuieli pentru traduceri și 24,50 RON reprezentând cheltuieli poștale.

69. Guvernul contestă o parte din cheltuielile de judecată solicitate.

70. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora. În

speță și ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră că este rezonabil să acorde reclamantului suma de 300 EUR pentru toate cheltuielile.

C. Dobânzi moratorii

71. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

2. hotărăște că au fost încălcate art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție;

3. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:

(i) 2.500 EUR (două mii cinci sute de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;

(ii) 300 EUR (trei sute euro), plus orice sumă putând fi datorată cu titlu de impozit către reclamant, pentru cheltuielile de judecată;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 7 ianuarie 2014, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE,
ALVINA GYULUMYAN

Grefier adjunct,
Marialena Tsirli

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

